

i de lave Vige og Fjorde. Den burde efter min Mening fredes som andre Vadefugle fra 1. Februar til 10. August. Det er en ren Overtro, at den gør Andejagten Skade ved at forfølge Graaænderne. Jeg har hjemme paa min Egn set, at Graaænderne trives fortrinlig Side om Side med Blishøns, saa Blishønen kunde uden Skade fredes fra 1. Februar til 10. August, saaledes at denne Fugl ogsaa sikredes mod at blive sjældnere og sjældnere for sluttelig at blive helt udryddet. Dette er Hovedbestemmelser med Hensyn dels til Fredningsforhold, dels til Jagtrettsbesiddelsesforhold, hvorved den danske Landbrugsminister vilde være i Stand til paa effektiv Maade at værne om vor nationale Fauna.

Endnu maa jeg have Lov til at gøre et Par afsluttende Bemærkninger om Spørgsmaalet Jagttegn og Ansvarsforsikring. Med det sidste Spørgsmaal bliver jeg hurtig færdig, for i den Henseende kan jeg i et og alt slutte mig til de Betragtninger, der er fremført af de ærede Medlemmer Hr. Ulrich og Hr. Mads Larsen. Med Hensyn til Jagttegn vil jeg sige, at jeg finder ikke, det vilde være urimeligt, om man i nogen Grad imødekom de Ønsker, som er fremsat fra Ejernes Side om at blive fritaget for at svare en Afgift for Retten til at jage paa deres Ejendom, deres eget Jagtomraade. Der er noget urimeligt i, at en Gaardmand eller Husmand skal betale 2 Kr. om Aaret for at have Lov til at gaa paa Jagt paa sin egen Grund. Desuden er denne Afgift saa overordentligt lille, at jeg ikke vilde anse det for urimeligt, om den helt faldt bort. Derimod tror jeg, det vilde være heldigt, saaledes som det er antydet i Andragendet fra Dansk Skovforening, at man opretholdt en Forpligtelse til Løsning af Jagttegn uden Betaling, altsaa som Kontrollforholdsregel, for det har overordentlig stor Betydning, at ikke alle og enhver som hidtil uden videre kan faa Jagtgevær og gaa paa Jagt, og navnlig vilde jeg ikke finde det urimeligt, om Bestemmelsen om, at Jægere, der ikke jager paa deres egen Ejendom, skal betale en Tyvekroners-Afgift, blev opretholdt. Det har haft en overordentlig velsignelsesrig Virkning, at vore unge Tjenestekarle, Landvæsenselever, unge Mennesker overhovedet, ikke uden videre kan faa Jagtgevær. Jeg har hjemme paa min Egn set, hvorledes Knaldet er formindsket og dermed altsaa Fredningen blevet yderligere sikret ved, at disse Bestemmelser i Jagtloven af 1922 er ført ud i Livet. Jeg ved fra Bøssemagere i Provinsbyerne paa min Egn, at de i Tiden efter denne nye Bestem-

melses Ikrafttræden har haft deres Geværmagasiner fulde af brugte Jagtgeværer, fordi Tjenestekarlene og de unge Mennesker simpelt hen ikke havde Raad til at betale 20 Kr. for at kunne bruge deres Jagtgevær, og derfor er det i mine Øjne udfra det Synspunkt, at det gælder at værne om den danske nationale Fauna paa vore Gaarde og Ejendomme, af overordentlig stor Betydning, at denne Bestemmelse om Afgift for Jagtgeværet opretholdes. Men for Ejernes Vedkommende synes jeg ikke, der er nogen Grund til at opretholde Bestemmelsen om, at der skal betales 2 Kr. for Ret til at jage paa sin egen Grund, navnlig naar man, hvad jeg mener, man bør, samtidig opretholder Jagttegnbestemmelsen som Kontrollbestemmelse. Men hvis man følger det Forslag for Ejeren paa Landjorden, vil det i mine Øjne være rimeligt at gøre det samme for Fiskerbefolkningens Vedkommende, saaledes at man siger, at Fiskerne har Lov til at jage uden at betale for deres Jagttegn paa Søterritoriet, altsaa saaledes at man opretholder Bestemmelsen om, at der ikke maa skydes ind over Land fra Havet, fra Søen, paa 50 Meters Afstand, men giver Fiskerne Lov til udenfor de 50 Meter at jage uden at betale for Jagttegn; det vil i mine Øjne være fuldkommen rimeligt og naturligt. Derimod vilde jeg, som sagt, meget beklage, hvis disse Jagttegnbestemmelser blev ophævet for Folk, som ikke er Ejere, for det vilde føre os tilbage til det, vi havde før Jagtloven af 1922: at Udryddelseskrigen gaar sin Gang ustandseligt i hele Jagttiden om Efteraaret, Dag ud og Dag ind. Naar Ejerne ikke jager selv, saa jager deres Tjenestekarle og deres unge Mennesker, og naar man saa ved, hvorledes der, som jeg har nævnt, gaas frem ved vore Gaarde og Huse: at der ikke er Tale om Skaansel, men at der bliver skudt til Bunds, alt, hvad der er at træffe, naar man gaar Runden over Gaarden, saa kan man sige sig selv, hvorledes Resultatet bliver, og det nytter ikke meget, at man vedtager nok saa effektive Fredningsbestemmelser ellers, naar der i den Periode, hvor der maa jages, jages i et saadant Omfang, som det var Tilfældet under den gamle Lov.

Endelig er der Bestemmelserne om Natjagt og om, at det er forbudt at foretage Nedstikning af Fuglevildt; det gælder navnlig Fasaner, naar de sidder og sover om Natten i Træerne. Dér vil jeg meget beklage, hvis de nugældende Bestemmelser om Natjagt ikke bliver opretholdt. Det kan være rimeligt at have Jagtret en Time efter Solens Nedgang og en Time før